

עריכה ופירושי המילים : אלי פררה

הרוצה ומבקש את הסיכום לשיר – יפנה לדוא"ל שבאתר או ב- צור קשר

כתובת הדוא"ל: sikumimbefrut@gmail.com

הציץ וַמַּת / חיים נחמן ביאליק

הוא נכנס אל *גנזי הפרדס ובגדו לפידו – (*גנזי – שמוכי; טמוני. ובר"ת: היסודות בלימוד תורה והקבלה:

פסט; רמז; דרש; סוד)

וחמשים לפרדס שְׁעָרִים,

(*חתחתים – מכשולים, מהמורות, בורות)

ובכל נתיבותיו *חתחתים: תהומי תהומות

והררי הרים;

ולהט החרבות בשְׁעָרִים, ואחרי המזוזות

(*הנחשים – הלחשים והסודות הקסומים. *למו – לו)

*הנחשים *למו-אָרְב –

והוא עבר שלום בין פלם, פסח על-נחשים

וחמק מתחת לחרב.

לפני ולפנים נחפז לבא ולפניו לפידו.

(*תְּרַשִּׁישִׁים: מלאכים; מהויות עליונות; *יהרס: יעז)

משְׁתָּאִים, מחרישים

נסוגו *תְּרַשִּׁישִׁים: עז-נפש, ה*יהרס לבא

עד שער החמשים?

(*גנזי הגנזים – סודי הסודות הטמונים שבלמוד)

הוא יהרס! – וּבֵאֵל *גנזי הגנזים,

לא-דרך עוד זר שם,

וַיַּחְתֵּר עַד-גְּבוּלוֹת אֵין גְּבוּלוֹת, מְקוֹם הַהֶפְכִים

יתאחדו בְּשֵׁרֶשׁם.

וַיִּוְסֹף וַיַּחְתֵּר, וַיִּמְצָא הַיָּשָׁר בְּשִׁבְלִים –

העקם,

(*ויט – משורש נ.ט.ה.סר; הגיע; פנה; הקשיב)

*ויט בו, וּבֵאֵל בְּאֶחָד הַזְּמַנִּים עַד-מְקוֹם –

אין זמן ואין מקום.

עַד פְּלוֹת אֹר עַם-חֶשֶׁךְ הַגִּיעַ, עַד אֶפְסֵי הַתְּהוֹ,

לא-שְׁלֹטָה בָּם עֵין –

ושער החמשים, האחרון – אָהָה, אֵל מִסְתַּתֵּר –

מה רחוק עדין!

וְדַעַךְ הַלְפִיד וְדַעַךְ. הַדְּרָכִים מִשְׁתַּבְּשִׁים,

השְׁבִילִים מִתְעַקְלִים –

וּכְלָם רַק פֶּרֶזְדוֹר לְפֶרֶזְדוֹר – וְאֵי אַחֲרוֹן הַשְּׁעָרִים?

(*הטרקליון – "סלון". ובהשאלה: המקום המרכזי, העיקרי)

וְאֵי עֵצָם *הַטְּרַקְלִיוֹן?

וּכְבַר עֵינָהּ נִפְשׁוֹ מִחֲתָר. לֹא-נֶאֱמַן אֹר עֵינָיו
וְרוּחוֹ לֹא נִכּוֹן;
וַיְהִי כִּי לֹא-יָכַל עוֹד לָקֵת עַל-שָׂתִים קוֹמְמִיּוֹת –
וַיִּזְחַל עַל-גָּחוֹן.

וּבִלְחֻכּוֹ עָפָר, עַל-שָׂפְתָיו עוֹד תַּחֲנֶה אַחֲרוֹנָה
בּוֹעֶרֶת בְּלִי-חֶשֶׁךְ:
”לֹו אָבֹא עַד שְׁעַר הַחֲמָשִׁים, אֶךְ-רָגַע לֹוּ אֲצִיץ
מֵעֶבֶר לַמָּסָךְ.”

הַתְּפִלָּה נִשְׁמָעָה; וּבְטָרִם הַלְּפִיד הַדּוֹעֵךְ
עַד-קִצּוֹ יִגִּיעַ –

וְשְׁעַר הַחֲמָשִׁים, *כְּלִיל אֲבִנֵי הַשֵּׁשׁ הַטָּהוֹר, (כְּלִיל אֲבִנֵי הַשֵּׁשׁ הַטָּהוֹר: סוּדוֹת הַתּוֹרָה הַנִּסְתָּרִים)
לְפָנָיו הוֹפִיעַ.

רוֹעֵדֶת הַיָּד, מִפֶּת זֶהָר הָעֵין –הַלְּדָפֶק?
עוֹד רָגַע הַתְּאֵפֶק,
וּפְתָאֵם הַתְּחִזָּק וַיִּעֵז, וַיִּקָּם מִזְחַל –
וַיִּתְדָפֶק.

אִזּוּ יִכְבֶּה הַלְּפִיד, וְדִלְתוֹת הַשֵּׁעַר נִפְתְּחוּ –
וַיִּצֹץ שָׁם פְּנִימָה,

וַתִּצְנַח גּוֹפְתּוֹ, וּבְצִדָּהּ אֹד עֶשֶׂן, *וַתְּגַהֵר
עַל מִפְתָּן *הַ בְּ לִי מֵה. (הַבְּלִימָה: קִצָּה, אִיּוֹב כִּיּוֹ: ”תִּלְכֶּה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה” מִשְׁהוֹן שֶׁהָאֶרֶץ תִּלְוִיָּה עֲלֵיו)
(*תְּגַהֵר – רִכְנָה; הַשְּׁתַּטְחָה; גַּחְנָה)